

“HOLD OP MED DEN SELVMEDLIDENHED” – NYE ORIENTERINGER I EN GRØNLANDSK SAMTIDSROMAN

Rozemarijn Vervoort
Universiteit Gent
Rozemarijn.Vervoort@ugent.be

Abstract

The contribution discusses how Niviaq Korneliussen's novel *Homo sapienne* (2014) presents new orientations both concerning the theme within the novel, as well as within the Greenlandic literary field. The novel questions what constitutes Greenlandic identity by exploring the experience of someone who falls outside heteronormative structures and struggles with the individual experience of identity. Korneliussen presents different experiences of queerness in an urban environment in Greenland today. Throughout its history under Danish rule, Greenlandic identity and its literature have long developed through an exploration of the colonial and postcolonial aspects of its relationship to Denmark. Korneliussen shows how the relationship between Greenland and Denmark, although still part of the history of Greenland, is no longer a primary element in local processes of identity formation that are given centre stage in contemporary Greenlandic literature. The topics discussed in the novel, as well as its textual elements, which also incorporate contemporary forms of communication such as text messages and Facebook posts, generated a lot of debate in both the Greenlandic and Danish media, especially with regard to the list that explains what it *actually* means to be a Greenlander. The novel shows how by focusing inwards on Greenlandic identity and by refusing to take a self-pitying stance, Greenlandic literature is opened up to a broader literary field, claiming a spot for Greenlandic literature in its own right. The discussion of Korneliussen's novel in the national and international literary field has established her as a new pioneering voice, revealing new orientations within Greenlandic literature and its position within the Nordic literary field.

Keywords

Grønlandsk litteratur, identitet, queerness, orientering, tilhørighet

Både på grunn av Grønlands geografiske posisjon og språklige forskjeller ligger grønlandsk litteratur litt på utkanten av det nordiske litterære feltet. Grønlandsk litteratur har vært preget av det danske språket og den koloniale historien, og det danske litterære feltet spiller også i dag en betydelig rolle for grønlandsk litteratur. Kirsten Thisted oppfordrer til å ikke lese grønlandsk og dansk litteratur i hver sitt avgrensede rom, men å sette dem i spill med hverandre (Thisted, 2004, 135). Hun har stilt spørsmålet om grønlandsk litteratur er minoritetslitteratur eller nasjonallitteratur, og hun konkluderer med at det kan sees som begge deler og at selve det litterære verket bør avgjøre hvilken innfallsvinkel man bruker (Thisted, 2002). Det er ingen tvil om at den koloniale historien fremdeles preger det grønlandske samfunnets kulturelle strukturer, men den sterke historisk-politiske forbindelsen mellom Grønland og Danmark har endret seg i løpet av de siste førti årene, etter innføringen av hjemmestyret i 1979. Det er en

Tijdschrift voor Skandinavistiek 36(2), 2018/19 

Except where otherwise indicated, the content of this article is licensed and distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 3.0 License, which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

tendens som også har ført til nyorientering innenfor både dansk og grønlandsk litteratur, og som har ført til en reposisjonering og revurdering av grønlandsk litteratur innenfor en nordisk kontekst. Grønlandsk litteratur har, særlig på grunn av Nordisk Råds litteraturpris, vært synlig på den nordiske litterære scenen siden 1990-tallet (Thisted, 2004, 134), men etter at en artikkel om Niviaq Korneliussens roman *Homo sapienne* (2014) ble publisert i *The New Yorker* i januar 2017, har grønlandsk litteratur fått mer oppmerksomhet som en egen nasjonallitteratur, også i utlandet (Gee, 2017). Selv om forholdet mellom Grønland og Danmark er en viktig del av Grønlands historie, er det ikke lenger et primært element i lokale identifikasjonsprosesser iscenesettes i grønlandsk litteratur i dag. Det er spennende å drøfte måten Korneliussen åpner opp muligheten for grønlandsk litteratur å delta i en større litterær kontekst og etablerer grønlandsk litteratur i sin egen rett. I romanen blir samfunnskritikk presentert gjennom erfaringene til karakterer som befinner seg utenfor det heteronormative i Grønland i dag; det handler om seksuell orientering og kjønnsidentitet, og romanen beskriver forhold som ligger utenfor konservative idéer om familiekonstellasjoner.

Niviaq Korneliussens roman *Homo sapienne* kom ut i 2014, og ble nominert til Nordisk Råds Litteraturpris i 2015. Romanen ble utgitt samtidig på grønlandsk og dansk, i forfatterens egen oversettelse. *Homo sapienne* er en roman i fem deler, og i hver del møter man en ny protagonist som erfarer en identitetskrise. Disse fem parallelle fortellingene har hver sin narrative stil. Hovedpersonene i hver fortelling har tette forhold til hverandre, enten som familie eller venner. Boka handler om å være en tjuetåring i Grønland, om homoseksualitet, kjønnsidentitet og det moderne grønlandske samfunnet. Hovedpersonene beveger seg i et moderne grønlandsk bymiljø og passer ikke inn i det heteronormative, tradisjonelle systemet som lenge har vært regnet som representativt for grønlandsk identitet. Selv om flere av dem er sikre på at de har en seksualitet som ligger utenfor det heteronormative, leter alle etter noe som fører til enten en slags identitetskrise eller en forståelse som åpner opp for en ny dimensjon i identiteten deres, for eksempel det å identifisere seg utenfor det tradisjonelle grønlandske samfunnet uten at det erfarer som problematisk. Korneliussens roman kan leses som en nyorientering i grønlandsk litteratur, både når det gjelder seksualitet og måten den setter søkelyset på spørsmål om hva den grønlandske identiteten egentlig er. Hun fokuserer ikke hovedsakelig på grønlandsk kulturhistorie og det (post)koloniale forholdet til Danmark, temaer som lenge har preget grønlandsk litteratur. Romanen presenterer derimot en kritisk holdning som er rettet innover mot den grønlandske identiteten. Dette er mest framstående i det andre kapittelet som heter "Home", og som handler om den unge mannen Inuk. I dette kapittelet problematiseres ikke bare heteronormativitet, som også resten av romanen gjør, men det stilles også spørsmål ved den moderne grønlandske identiteten knyttet til tradisjon, homoseksualitet og en internasjonal kulturell referanseramme. Spørsmålet som jeg vil diskutere her er hvordan *Homo sapienne* presenterer nye orienteringer som både et tema innenfor romanen og en reorientering i det grønlandske litterære feltet, med spesielt fokus på måten fremmedgjøring blir beskrevet i romanen ved hjelp av Sara Ahmeds *Strange Encounters: Embodied Others in Post-Coloniality* (2000).

Homoseksualitet, *queerness* og erfaringen av utenforskap utgjør den sentrale tematikken i Korneliussens roman: den beskriver prosessen å finne seg selv ved å bryte ut av det

heteronormative, og den presenterer en performativitet av *queerness*.¹ I *Homo sapienne* er særlig kapittelet om karakteren Inuk fascinerende når det gjelder hvordan den grønlandske identiteten og følelser av utenforskap blir drøftet. Inuk er broren til hovedpersonen i første kapittelet, Fia, men kapittelet hans er preget av en tydelig mangel på personer han forholder seg til. Inuks kapittel består av utkast fra forskjellige mediale former: dagbokutkast, brev, sangtekster, avisoverskrifter og facebookmeldinger. Fordi teksten ikke er kronologisk strukturert og nokså fragmentert, tar det litt tid før de presenterte fragmentene former historien om at Inuk har flyttet fra Grønland til Danmark på grunn av en skandale han er delaktig i. Det viser seg at Inuk, som er journalist, har hatt et hemmelig forhold til en mannlig politiker i det grønlandske landstinget, og at ei venninne, Arnaq som selv er lesbisk, har outet ham som homofil. Inuk har derfor flyktet til Danmark og opplever en rystende identitetskrise. Først avviser han alt som har med homoseksualitet å gjøre, og han fordømmer sin egen søster Fia som er lesbisk. Inuks identitetskrise fører til at han også stiller spørsmål ved den grønlandske identiteten og de sosiale og kulturelle grensene som det grønlandske samfunnet stadig oppretter for seg selv.

Inuk flytter til Danmark fordi det er der han kan være seg selv og unngå sladder og skandale, men det er påfallende at Danmark ikke har noen stor betydning for hans identitetskrise. Først virker det som om det er en lettelse å være i Danmark. Inuk sier:

Mine lunger indånder uforurennet luft. Menneskene er klogere. De kigger ikke på mig. De holder ikke øje med mig. De vil mig ikke ondt. De er likeglade med mig. Jeg trækker vejret. Jeg er undsluppet. I HAVE ESCAPED. /Flygtning 2014 (Korneliussen, 2014, 52).

Senere gjentar han at han er glad for danskenes likegyldighet: "People don't care. This is paradise" (Korneliussen, 2014, 58). Likevel viser det seg at han ikke er i stand til å føle seg hjemme i Danmark heller. I stedet erfarer han en sterk fremmedgjøring, og denne følelsen er relatert til Grønland, ikke til Danmark. Sara Ahmed, som nærmer seg spørsmål om kultur og identitet fra en fenomenologisk innfallsvinkel, kaller denne tilstanden "a detachment from the particularity of spaces", og forklarer det som en del av fremmedgjøringsprosessen (Ahmed, 2000, 86). Hun beskriver fremmedgjøring eller *estrangement* i boka *Strange Encounters* som "a process of transition, a movement from one register to another. [...] The process of moving away or estrangement involves a reliving of the home itself: the process of moving is a movement in the very way in which the migrant subject inhabits the space of home" (Ahmed, 2000, 92). Det å flytte innebærer en slags revurdering av individets erfaring av sitt eget hjem. Inuk erfarer fremmedgjøringsprosessen på denne måten: han er bare i stand til å drøfte hvordan han forholder seg til Grønland, og erfaringen av Danmark er ikke så viktig i denne prosessen. Danmark fungerer derfor her som det Marc Augé kaller et "ikke-sted": "If a place can be defined

¹ *Queer* (skeiv på norsk) betyr her avvikende fra normen og det henviser til både seksuell- og kjønnsidentitet. Noen som etablerer seg som *queer* avviker fra normen og er derfor en påfallende figur innenfor en heteronormativ kontekst. Ahmed forklarer: "The queer subject within straight culture [...] deviates and is made socially present as a deviant" (Ahmed, 2006, 12).

as relational, historical and concerned with identity, then a space which cannot be defined as relational, or historical, or concerned with identity will be a non-place"(Augé & Howe, 1995, 63). For Inuk er det reisen bort fra Grønland som er viktig. Danmark er usynlig for ham, og han er usynlig i Danmark. Han kan ikke le med de danske, ikke delta i samtaler, og ikke etterligne dem (Korneliussen, 2014, 66).² Den dansk-grønlandske koloniale fortiden er ikke lenger viktig, og Inuk er ikke i ferd med å bygge nye forhold i Danmark. Han innser at det er holdningen sin til Grønland han må justere for å finne seg selv igjen og at han ikke finner ut av dette så lenge han er i Danmark. Han sier: "Jeg kan ikke bo i Danmark. Danmark er ikke mit land. Hvor er hjem? Hvis hjem ikke er i Grønland; hvis hjem ikke er her, hvor er mit hjem så?" (Korneliussen, 2014, 66) Inuk erfarer her en sterk forvirring: han har med stor styrke avvist den grønlandske identiteten, men nå blir han nødt til å innrømme at han ikke kan unnvære denne delen av sin egen identitet og at han må revurdere sitt bilde av hva det betyr å være grønlanding og hvilke sosiale og kulturelle grenser det er som gjelder. Bevisstheten om både fremmedgjøring og uunngåelig gjenkjennelse fører til en sterk desorientering og forvirring om hvor han hører til og hva han kan kalle sitt hjem. Han skriver: "Jeg har utrolig meget hjemve, men ved ikke, hvad det er for et hjem, jeg længes efter" (Korneliussen, 2014, 70). Til slutt oppdager Inuk at selv om han ikke lenger føler at han har tilhørighet på Grønland, og så kan han finne sitt hjem i seg selv. Endelig blir det også mulig for ham å innrømme at han er homofil. Den utviklingen er tett knyttet til en revurdering av hva det betyr å være både grønlanding og homofil, og erkjennelsen av at han identifiserer seg med begge deler.

I den danske avisen *Politiken* argumenterer også Jes Stein Pedersen for at homoseksualitet er et viktig tema i romanen, og han kaller den "et anklageskrift mod seksuel intolerance i Grønland". Samtidig understreker Pedersen at "det er også en roman om som ung grønlander at befinde sig et sted mellem had og kærlighed til den højt besungne, næsten mytiske nationale identitet" (Pedersen, 2014). Inuk synes at idéen om grønlandsk identitet ikke stemmer overens med virkeligheten. Han presenterer først en idealistisk forestilling av Grønland: man er med på å utvikle sitt land, man følger med i sin kultur, man respekterer sine foreldre, man elsker sitt land, man er stolt over sin nasjonalitet, man føler seg grønlandsk (Korneliussen, 2014, 65). I neste omgang hevder han at det å være grønlanding i virkeligheten betyr at man banker sin partner, mishandler barn, har selvmedlidenhet, lyver, og er dum, ond og homo (Korneliussen, 2014, 65-66). Inuk har altså veldig negative og fordømmende tanker om Grønland, og han avviser det idealistiske bildet som blir brukt som grunnlag for den nasjonale identiteten. Han signerer

² Det kunne være interessant å drøfte romanen i forhold til konseptet *mimicry* som Homi K. Bhabha diskuterer (Bhabha, 1994), men det er noe som jeg ikke har sett nøye på her. Noen innledende kommentarer kunne være at Bhabha sier at *mimicry* henviser til "a subject of difference that is almost the same, but not quite," og at "mimicry repeats rather than re-presents. The desire to emerge as 'authentic' through mimicry - through a process of writing and repetition - is the final irony of partial representation" (Bhabha, 1994, 86, 88). Det impliserer en sentralisering av et (postkolonial) forhold, i dette tilfellet mellom det grønlandske subjektet og den danske kolonisatoren, som er basert på en sammenligning mellom de to. Denne sammenligningen er påfallende fraværende i *Homo sapienne*, og det presenteres ingen "encounter" mellom de to (Ahmed, 2000). Jeg synes i tillegg at tekstens form også kunne implisere en slags avvisning av *mimicry*. Bruket av moderne kommunikasjonsmidler i romanen bryter med den klassiske romanformen i stedet for å imitere den.

dagbokutkastet med "/Greenlander by force", og det blir tydelig at han har problemer med å identifisere som grønlander selv om han ikke kan unngå å være nettopp det (Korneliussen, 2014, 66). Flere av de negative egenskapene som han mener er typiske for grønlandere, finnes også i ham selv; han lyver, han har lav selvfølelse og han er homofil (Korneliussen, 2014, 65-66). Inuks identifiseringsprosess gir en spesiell innsikt i hvordan sosiale og kulturelle grenser påvirker et menneske. Kapittelet beskriver hvordan han har blitt "den Fremmede" fordi han er homofil, men det understreker samtidig at han har en tilknytning til Grønland som ikke vil opphøre. Han prøver å finne seg selv gjennom å drøfte hva det betyr å være både grønlander og homofil, og gjennom å identifisere og problematisere hvor grensene mellom tilhørighet og utenforskap går.

Inuk erfarer en slags revurdering av det han identifiserer seg med, og romanen selv kan også leses på den måten. Som sagt ble boka utgitt samtidig på grønlandsk og dansk, og den ble oversatt til dansk av forfatteren selv. I romanens forord til den danske utgaven understreker Mette Moestrup forbindelsen mellom den danske og den grønlandske litterære scenen. Moestrup sier her at "[Korneliussen] varsler et længe ventet generationsskifte inden for den grønlandske romankunst, samtidig med at hun bliver en markant stemme i den nye, danske litteratur" (Moestrup, 2014, 9). Det er påfallende at Moestrup ikke bare plasserer romanen i en grønlandsk litterær kontekst, men at hun også synes at den åpner opp for nye muligheter innenfor det danske litterære feltet. Fordi romanen i liten grad tematiserer forholdet til Danmark i dag, men i stedet har rettet blikket innover og problematiserer de tradisjonelle ideene om grønlandsk identitet, kan grønlandsk litteratur nå kreve en mer selvstendig plass innenfor nordisk litteratur. Romanen etablerer seg tydelig som noe annet enn minoritetslitteratur i forhold til dansk majoritetslitteratur, men er likevel sterkt opptatt av hva den nasjonale grønlandske identiteten inneholder i en nordisk postkolonial kontekst. Dette har ført til at romanen har fått en posisjon også innenfor det danske litterære feltet, som Moestrup henviser til. En slik posisjon skaper muligheter for en reorientering og reposisjonering av grønlandsk litteratur i forhold til dansk litteratur. En slik utvikling kan også påvirke hvordan man tenker om nordisk litteratur generelt. Det er en setning i romanen som er en passende beskrivelse av dette fenomenet; Inuk skriver et brev til Arnaq der han sier: "Hold op med al den selvmedlidenhed, for det er ikke synd for dig. Enough of that post-colonial piece of shit" (Korneliussen, 2014, 68). Inuk anklager Arnaq for å bruke selvmedlidenhet for å bortforklare dårlig oppførsel. Jeg vil foreslå at sitatet også kan leses som en anklage rettet mot det grønlandske samfunnet, særlig den grønlandske litterære scenen. Sitatet oppfordrer til en utvidet referanseramme. Både tekstens intertekstualitet og de forskjellige mediale formene som inkorporeres i romanen referer til en større kulturell kontekst hvori moderne kommunikasjon, blant annet gjennom sosiale medier, spiller en stor rolle, og det er derfor mulig å lese anklagen som en mer allmenn kritikk.

Med *Homo sapienne* er Niviaq Korneliussen en pioner for en ny generasjon unge grønlandske forfattere som iscenesetter nye måter å orientere seg på, også når det gjelder den grønlandske identiteten. Korneliussen nekter å forholde seg til den koloniale arven på en måte som gjentar alt som har kommet før. Orienteringen i *Homo sapienne* er rettet innover og framover, og selv når en av hovedpersonene faktisk befinner seg et sted i Danmark er blikket likevel rettet mot Grønland. I *Homo sapienne* har Danmark derfor blitt et ikke-sted, som ikke lenger en del av

orienteringen og heller ikke lenger så viktig for den grønlandske identifiseringsprosessen. I denne romanen presenteres identifiseringsprosessen gjennom karakterer og forhold som er *queer* og som derfor skiller seg ut fra normen. Det, kombinert med en fordømmende beskrivelse av hva det virkelig betyr å være grønlandsk, ble i mediene oppfattet som ganske kontroversielt, men nettopp derfor ble romanen også omtalt i de store danske avisene. Korneliussen ble intervjuet flere ganger, med fokus på hvordan boka ble mottatt og posisjonen til homofile mennesker i det grønlandske samfunnet i dag. Romanens popularitet, både i Norden og i andre land, har sørget for at *queerness* har etablert seg som en del av det grønlandske litterære feltet.

Niviaq Korneliussen har nå blitt en veletablert figur på den grønlandske kulturelle scenen, og hun fungerer samtidig som et bindeledd mellom det grønlandske og det danske litterære feltet, blant annet på grunn av oversettelsesarbeidet hun gjør.³³ Fordi *Homo sapienne* har blitt publisert på grønlandsk og dansk samtidig, blir språksituasjonen ikke lenger problematisert, men heller utvidet. Det er den koloniale historien som har ført til at boka blir publisert på to språk samtidig, men tematikken som blir presentert i romanen etterlater ingen tvil om at det er en grønlandsk roman om grønlandsk identitet i dag. Den koloniale fortiden og offerrollen som ofte knyttes til den, er ikke den sentrale tematikken i identitetsprosessen. Korneliussen er ikke så veldig opptatt av gamle koloniale forhold; i et intervju med Emil Eggert Scherrebeck for *Informationen* sier hun at det er viktig å se ut over landets grenser (Scherrebeck, 2014). I *Homo sapienne* gjør hun nettopp det ved å innlemme ulike mediale former i kombinasjon med popkulturelle referanser, og hun viser hvordan sosiale medier i dag har en stor rolle som et sted der sosiale og kulturelle normer utvikler seg på et mer abstrakt nivå på tvers av nasjonale grenser. Romanen handler om utenforskap og tilhørighet, men også om en kontinuerlig redefinering av grønlandsk identitet, bort fra det Jeppe Krogsgaard Christensen i *Berlingske* kaller "de fastfrosne forestillingene om Grønland som et naturskjønt sted uden for den moderne strøm af billeder, teknologi og de pop- og rocksange, der bruges som motivtråde i roman" (Christensen, 2014). Korneliussen etablerer seg på den nordiske litterære scenen nettopp fordi hun ikke fokuserer på den grønlandske identiteten som et isolert fenomen, men fordi hun derimot posisjonerer den identiteten i en transnasjonal kontekst som ikke retter blikket mot den koloniale historien til Grønland. Heller enn å understreke forholdet til Danmark, synliggjør romanen hvordan internasjonale popkulturelle referanser og sosiale medier fornyer kommunikasjon og offentlig debatt i dag. Det blir spennende å se hvordan grønlandsk litteratur utvikler seg etter Korneliussen, som har skapt rom for en kontinuerlig revurdering av personlige, kollektive og kulturelle identiteter innenfor en nordisk kontekst.

³³ Niviaq Korneliussen har oversatt den grønlandske novellesamlingen *Zombieland* av Sørine Steenholdt til dansk (Steenholdt, 2015). *Zombieland* ble nominert til Nordisk Råds Litteraturpris i 2016.

Både Korneliussens litteratur og oversettelsesarbeid kunne leses som "writing back" (Ashcroft, Griffiths, & Tiffin, 2005), men romanen virker ikke å framheve det postkoloniale forholdet med Danmark som hovedfokus og er i tillegg veldig usentimentalt og selvkritisk overfor den grønlandske identiteten (Jacobsen, 2016). Jeg tolker Korneliussens oversettelsesarbeid av både hennes eget og andres verk til dansk heller som en utvidelse av det grønlandske litterære feltet og en måte for å finne et publikum i Grønland óg i en nordisk kontekst, i stedet for lese det bare som en radikal kritikk mot den tidligere kolonisatorens sentrale posisjon innenfor den litterære kanon.

Bibliografi

- Ahmed, S. (2000). *Strange Encounters: Embodied Others in Post-Coloniality*. London: Routledge.
- Ahmed, S. (2006). *Queer phenomenology: Orientations, objects, others*. Duke University Press.
- Ashcroft, B., Griffiths, G., & Tiffin, H. (2005). *The empire writes back: theory and practice in post-colonial literatures*. London, New York: Routledge.
- Augé, M., & Howe, J. (1995). *Non-places : introduction to an anthropology of supermodernity*. London : Verso.
- Bhabha, H. K. (1994). *The Location of Culture*. London, New York: Routledge.
- Christensen, J. K. (2014, December 12). "I'd fuck me too." *Berlingske Kultur*. Retrieved from <http://www.b.dk/boeger/i-d-fuck-me-too>
- Gee, A. (2017, January). The Young Queer Writer Who Became Greenland's Unlikely Literary Star. *The New Yorker*. Retrieved from <http://www.newyorker.com/books/page-turner/the-young-queer-writer-who-became-greenlands-unlikely-literary-star>
- Jacobsen, T. (2016). Kolonien sparker tilbage. *Berlingske Kultur*. Retrieved from <https://www.b.dk/boeger/kolonien-sparker-tilbage>
- Korneliussen, N. (2014). *HOMO sapienne*. Milik Publishing.
- Moestrup, M. (2014). Forord. In N. Korneliussen (Ed.), *HOMO sapienne* (pp. 9–12). Milik Publishing.
- Pedersen, J. S. (2014, November 20). Romandebutant fortæller modigt om at finde sig selv seksuelt i Nuuk - Politiken.dk. *Politiken Kultur*. Retrieved from http://politiken.dk/kultur/boger/skonlitteratur_boger/premium/ECE2460048/romandebutant-fortaeller-modigt-om-at-finde-sig-selv-seksuelt-i-nuuk/
- Scherrebeck, E. E. (2014, November 15). 'Danmark har lært mig mere end at lave brun sovs'. *Informationen*. Retrieved from <https://www.information.dk/kultur/2014/11/danmark-laert-mere-lave-brun-sovs>
- Steenholdt, S. (2015). *Zombieland*. Milik Publishing.
- Thisted, K. (2002). Som spæk og vand? Om forholdet mellem Danmark og Grønland, set fra den grønlandske litteraturs synsvinkel. In S. Gröndahl (Ed.), *Litteraturens gränsländ. Invandrar- och minoritetslitteratur i nordiskt perspektiv* (pp. 201–223). Uppsala: Centrum för multietnisk forskning Uppsala Universitet.
- Thisted, K. (2004). "Hvem går qivittoq?"-Kampen om et litterært symbol eller relationen Danmark–Grønland i postkolonial belysning. *Tijdschrift Voor Skandinavistiek*, 25(2), 133–159.

Om forfatteren

Rozemarijn Vervoort (rozemarijn.vervoort@ugent.be) is a PhD-student in Scandinavian literature at Ghent University. She obtained a BA in Scandinavian Studies and a research MA in Literary Studies from the University of Amsterdam, and started her PhD in Ghent in 2014. In her research, she will analyze the lived experience of culture in three Scandinavian novels, using Sara Ahmed's *Strange Encounters. Embodied Others in Post-Coloniality* (2000) as a theoretical starting point.